

erindre, at for to Aar siden blev der i Folkethinget imod den daværende Indenrigsministers Ansøgning om optagelse af en Betingelse til Bevillingen om foreløbende Korts Omtegning og Revision, en Betingelse, som gik ud paa, at intet ældre Kort maatte omtegnes, uden at det forud var blevet generelt prøvet i Marken og de derved fundne Maaal paaskrevne. Da Finantsloven dengang kom ind i Landstinget, blev man enig om at udstemme denne Tilføining, idet man gik ud fra, at det vilde straffe imod de almindeligt antagne constitutionelle Principer, om man igjennem Finantsloven vilde paatvinge Administrationen en Foranstaltning, som denne selv ikke ønskede at gaae ind paa. Saar stilles Sagen sig jo anderledes, da Forslaget ved 2den Behandling i Folkethinget er fremkommet som tilføjet af Indenrigsministeren selv. Udvalget har derfor ikke troet at burde modsætte sig, at denne Post bliver staaende paa Finantsloven, skjøndt vi have ikke ringe Tvivl om den egentlige Nytte af den Foranstaltning, som er tilføjet ved denne Bestemmelse. I det andet Thing sees det, at de Medlemmer, der maa antages at have særlig Sagskundskab i den Henseende, ere uenige om denne Forholdsregels Hensigtsmæssighed. Den oprindelige Forslagsstiller gik ind selv, at han ikke var sikker paa, at denne Prøve vilde føre til det Resultat, at vi just ad denne Vej skulle komme til et forbedret Kortvæsen. Den høitærede Indenrigsminister har imidlertid udtrykkeligt erklæret, at han kun ønskede denne Sum bevilget for derved at sættes istand til at meddele Rigsdagen i den kommende Samling en Prøve paa, af hvilken Bestaafenhed Matrikulskortene ere. Vi have altsaa troet ikke at burde modsætte os, at en saadan Prøve bliver foretaget. Paa Conto A. o. 4, er der stæet en Rebsættelse af 125 Rb. Der var nemlig foreslaaet at bevilge 125 Rb. som Tilskud til en Dyrlæge i Thisted, men da der allerede i Thisted Amt er 3 Dyrlæger og deraf een i Thisted By, fandt man det i Folkethinget ikke nødvendigt at bevilge dette Tilskud, og det er saaledes bortfaldet. Paa Conto A. r. I. a. er der stæet en Omfætning, idet nemlig i Udfæstet Overstuddet af Kurranstalten og Smedien og ligeledes Skolens Andeel i Hundeskatten 200 Rb. vare op-

førte under de faste Lønninger. Da man i Folkethinget meente, at de faste Lønninger ikke ad denne Vej skulle forges, har man foreslaaet at opføre disse Poster som tidligere, hvorved Beløbet vel bliver anvendt til samme Brug, som var tilføjet ved den foretagne Endring, men Forskjellen er den, at det ikke betragtes som fast Løn, men blot som Honorar. Om Conto A. r. I. b. kan jeg henvise til Betænkningen Nr. 4. Paa Conto A. r. II. 2 er der stæet et Udbrag af 100 Rb. Der er nemlig iaar ligesom de to foregaaende Aar foreslaaet en Bevilling til en Pantograph og en Theodolith. Disse to Instrumenter ere negtede de to foregaaende Aar, men bevilgede iaar. Derimod har man fundet det hensigtsmæssigt at nægte de 100 Rb., som vare forlangte til physiske Instrumenter. Udvalget har ikke modsat sig Nægtelsen, uagtet det ikke sees, at der er nogen streng logisk Forbindelse mellem Bevillingen af to Landmaalerinstrumenter og Nægtelsen af physiske Instrumenter. Ved Conto A. s. 2. d. er der nægtet 210 Rb. til 21 Fernvinduer i Stamstutteriets Stalde; disse Fernvinduer vare ligeledes forlangte ifjor. Grunden til denne Nægtelse er anført i Folkethingets Betænkning at være den, at Stamstutteriets Fremtid maa anses usig. Jeg veed ikke, hvorfra denne Usikkerhed er kommen, men det skal jeg ikke opholde mig ved. Desuden er der nægtet 90 Rb., som 10 pCt. af Hovedreparationer. Under Conto A. s. 3. d. er der nægtet 5000 Rb. „foruden hvad der muligt maatte indkomme ved Salg af udrangerede Heste“ til Indkjøb af Landbestellere. Denne Post er tilstrækkelig belyst i Betænkningen under Nr. 7. Jeg skal derfor blot gjøre opmærksom paa, at der er et Mindretal, som har foreslaaet at gjenoptage denne Post. Under Conto A. u. 1. d. var der foreslaaet til Omlægning af en Gadestrækning i Helsingør 2400 Rb. Dette Beløb negtedes ved anden Behandling, idet man fandt, at det ikke var tilstrækkelig Grund til at fritage Helsingør fra at opfylde Bestemmelsen i Anordningen 29de September 1841, hvor det er bestemt, at Byerne, inden de kunne faae deres Hovedgader optagne paa Veifærdens Conto til fælles Vedligeholdelse som Hovedlandvejsgader, skulle istandsætte disse. Smidtertid blev ved